

- de conclusies neergelegd door de cvba Auvibel ter zitting van 25 april 2006;
- de conclusies neergelegd door _____ Limited ter zitting van 25 april 2006.

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

* * *

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

I.

De vordering van de burgerlijke vennootschap onder de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AUVIBEL, hierna "AUVIBEL" genaamd, strekt ertoe:

- vast te stellen dat de vennootschap naar het recht van Engeland en Wales _____ Limited, hierna genaamd, door het aan in België gevestigde consumenten te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken, zonder daarvan aangifte te doen bij AUVIBEL en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet;
- en dienvolgens de staking van de inbreuk te bevelen op straffe van een dwangsom van 5.000,00 euro per inbreuk of, indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt;
- overeenkomstig artikel 87 § 1 alinea 6 van de Auteurswet de bekendmaking van het vonnis op kosten van _____ in twee Nederlandstalige tijdschriften naar keuze van AUVIBEL te bevelen;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en met de uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement of borgstelling;
- _____ te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

2.

voert aan dat Wij niet over de vereiste internationale rechtsmacht beschikken.

Minstens dat de vordering als ongegrond moet worden afgewezen, met veroordeling van AUVIBEL tot de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Minstens, alvorens recht te doen, in toepassing van artikel 234 EG-verdrag een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie te Luxemburg, die luidt als volgt:

"Is artikel 55 van de Belgische Auteurswet, derwijze uitgelegd dat een in een andere lidstaat van de Europese Unie handel drijvende verkoper van dragers voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken en die zijn producten te koop aanbiedt op een website en zich hierdoor niet uitsluitend richt tot de kopers uit één enkele lidstaat gehouden de in artikel 55 voorziene vergoeding te betalen voor kopiëren voor eigen gebruik verenigbaar met artikel 28 van het EG-Verdrag."

En de zaak in afwachting naar de rol te verzenden, met het oog op verdere instaatstelling.

II. FEITEN

1.

AUVIBEL is een collectieve beheersvennootschap, in uitvoering van artikel 55, lid 8 van de Wet van 30 juni 2004 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, B.S. 27 juli 1994, zoals laatst gewijzigd door de Wet van 22 mei 2005, B.S. 27 mei 2005 (hierna "de Auteurswet" genaamd), belast met de inning en de verdeling van de vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik die krachtens artikel 55 van de Auteurswet verschuldigd is bij de verkoop van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken.

is een vennootschap naar het recht van Engeland en Wales, met maatschappelijke zetel in het Verenigd Koninkrijk en met zetel in Duitsland, ingeschreven in de registers van het Amtsgericht van Neurupping onder het nummer HRB . Zij ontwikkelt haar activiteiten voornamelijk vanuit Duitsland.

2.

verkoopt via de door haar beheerde website <http://www. .de>, die via een link op de website <http://www. .be> kan worden bereikt, en via <http://www.e-bay.be> lege dragers die gebruikt kunnen worden voor het

reproducieren van geluids- en audiovisuele werken, waaronder CD-R's en DVD-R's.

Via deze websites richt [redacted] zich uitdrukkelijk tot onder meer Belgische, Nederlandse, Spaanse, Franse en Italiaanse klanten, met uitsluiting van alle Duitse klanten.

Artikel 4.4 van de algemene voorwaarden van [redacted], vermeldt op de website, bepaalt dat de door haar aangerekende prijzen exclusief eventuele auteursrechtelijke heffingen zijn en dat zij niet instaat voor de eventuele aangiften die moeten worden gedaan. Tevens wordt bepaald, dat indien zulke heffingen dienen te worden betaald, enkel de klant als invoerder hiervoor verantwoordelijk is.

Het wordt niet betwist dat [redacted] geen aangifte doet bij AUVIBEL en zij evenmin een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik in de zin van artikel 55 van de Auteurswet betaalt.

3.

Bij brief van 1 augustus 2005 verzocht AUVIBEL [redacted] om, overeenkomstig artikel 5 van het KB van 28 maart 1996 een aangifte te doen van de door haar via de website [http://www.\[redacted\].be](http://www.[redacted].be) aan in België gevestigde natuurlijke en rechtspersonen verkochte lege dragers, onder verwijzing naar artikel 55 van de Belgische Auteurswet.

Hierop antwoordde [redacted] geen verkopen te hebben gedaan via deze website, en dit ook in de toekomst niet te zullen doen.

Bij brief van 12 september 2005 stelde AUVIBEL [redacted] nogmaals in gebreke om de gegevens van haar bedrijf over te maken en een aangifte te doen van alle verkopen van lege dragers aan in België gevestigde personen via de websites <http://www.eBay.be>, [http://www.\[redacted\].de](http://www.[redacted].de) en via het e-mail adres [info@\[redacted\].de](mailto:info@[redacted].de).

[redacted] voerde bij brief van 20 september 2005 aan niet tot enige aangifte gehouden te zijn.

Hierop stelde AUVIBEL [redacted] nog éénmaal in gebreke bij brief van 10 oktober 2005. Bij brief van 29 oktober 2005 herhaalde haar standpunt.

4.

Op 2 februari 2006 dagvaardde AUVIBEL [redacted] voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend in kort geding. Ter zitting van 25 april 2005 deed AUVIBEL afstand van deze vordering, die door [redacted] werd aanvaard.

Bij dagvaarding van 9 februari 2006 stelde [redacted] op haar beurt een vordering tot staken in tegen AUVIBEL voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel. In deze procedure verwijt [redacted] AUVIBEL derde-medeplichtigheid aan de contractbreuk van e-Bay

tegen [redacted] aangezien e-Bay thans [redacted] zou verbieden producten die bestemd zijn voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken aan te bieden op e-Bay sites, met het motief dat hiermee een inbreuk wordt gepleegd op intellectuele eigendomsrechten.

Op 31 maart 2006 dagvaardde AUVIBEL [redacted] in de huidige procedure.

III. BEOORDELING

A. Internationale, interne materiële en territoriale bevoegdheid

[redacted] betwist de bevoegdheid van de Belgische rechter om kennis te nemen van de vordering van AUVIBEL, aangezien zij een vennootschap is naar Engels en Schots recht, die handel drijft vanuit Duitsland, zonder vaste vestiging in België.

1.

AUVIBEL vordert op grond van artikel 87 § 1 van de Auteurswet dat wordt vastgesteld dat [redacted] inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet door het aan het Belgisch publiek te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- of audiovisuele werken, zonder daarvan aangifte te doen bij Auvibel en zonder de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik en dat wordt bevolen dat hieraan een einde wordt gemaakt. Zij stelt dat de Belgische rechter bevoegd is op grond van artikel 86 van het Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht, B.S. 27 juli 2004 (hierna "IPR Wetboek" genaamd) om te oordelen over deze vordering.

Artikel 86 van het Wetboek IPR bepaalt dat de Belgische rechters bevoegd zijn om kennis te nemen van de vorderingen betreffende de bescherming van intellectuele eigendomsrechten, indien de vordering een tot het Belgisch grondgebied beperkte bescherming betreft.

De vordering van AUVIBEL strekt tot bescherming van intellectuele eigendomsrechten, met name tot bescherming van het recht van een auteur of een houder van naburige recht op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken of prestaties. AUVIBEL voert immers aan dat [redacted] artikel 55 van de Auteurswet dat bepaalt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, heeft geschonden. Artikel 55 van de Auteurswet maakt deel uit van de "vergoedingsrechten" die toekomen aan auteurs en de houders van naburige rechten (zie onder meer (H. VANHEES, Auteursrecht in een notendop, 1998,

Garant, Leuven, 40 en Vz. Rb. Brussel, 6 november 1997, AM 1998, 241).

De door AUVIBEL nagestreefde bescherming van intellectuele eigendomsrechten is bovendien beperkt tot het Belgisch grondgebied, aangezien enkel het staken wordt gevraagd van de handelingen van bestaande uit het aanbieden en verkopen van lege dragers zonder hiervan aangifte te doen bij AUVIBEL en zonder een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik te betalen via in België consulteerbare websites aan in België gevestigde consumenten.

2.

De bevoegdheid van de Belgische rechter vloeit eveneens voort uit artikel 96 van het Wetboek IPR, inzake de internationale bevoegdheid inzake contractuele en niet-contractuele verbintenissen.

Artikel 96 van het Wetboek IPR bepaalt dat de Belgische rechters bevoegd zijn om kennis te nemen van de vorderingen aangaande verbintenissen voortvloeiend uit een onrechtmatige daad, indien de schadelijke handeling zich geheel of gedeeltelijk in België heeft voorgedaan of dreigt zich te zullen voordoen, of indien en voor zover de schade zich in België heeft voorgedaan of dreigt zich te zullen voordoen.

Deze bepaling is tevens van toepassing op de vordering tot staken (zie onder meer in die zin F. RIGAUX en M. FALLON, "*Droit international privé*", derde druk, Larcier, Brussel, 2005, nr. 13.45 en 13.59).

De plaats waar de schade zich volgens AUVIBEL heeft voorgedaan bevindt zich in België. Deze schade bestaat met name uit de inbreuk op de intellectuele rechten op het Belgische grondgebied waarop AUVIBEL zich steunt.

De websites waarop de betwiste aanbiedingen publiceert kunnen worden geconsulteerd in België, en gaven in het verleden aanleiding tot leveringen van lege dragers aan in België gevestigde consumenten, zonder dat enige aangifte werd gedaan, noch enige vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik werd betaald.

3.

Artikel 627, 5° van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat "*tot kennisneming van de vordering alleen bevoegd (is): (...) 5° de rechter van de plaats van de namaking, wanneer het gaat om vorderingen inzake namaking, auteursrechten, (...) en bescherming van kweekproducten.*"

Aangezien haar producten aanbiedt via websites die, gelet op de aard van het internet, in heel België, en dus ook in het

arrondissement Brussel, toegankelijk zijn, zijn de rechtbanken van Brussel territoriaal bevoegd (zie tevens Kort Ged. Rb. Brussel 30 juni 2005, N.J.W. 2006, 275).

4.

Een inbreuk op de rechten voorzien in artikel 55 van de Auteurswet maakt een inbreuk uit op de vergoedingsrechten die toekomen aan de auteurs en houders van naburige rechten. Een inbreuk op deze rechten kan bijgevolg worden bestreden door het instellen van de vordering tot staken van artikel 87 § 1 van de Auteurswet (zie eveneens in die zin H. VANHEES, "Artikel 55-58", *Commentaar Handels- en economisch recht met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Kluwer, losbladig, nr. 11 en Vz. Brussel, 6 november 1997, AM 1998, 241).

B. Toepasselijk recht

1.

Artikel 93 van het Wetboek IPR bepaalt dat de intellectuele eigendomsrechten worden beheerst door het recht van de Staat voor het grondgebied waarvan de bescherming van de eigendom wordt gevraagd.

Dit artikel sluit nauw aan bij de bevoegdheidsbepaling van artikel 86 van het Wetboek IPR. Indien de Belgische rechter op grond van artikel 86 van het Belgische Wetboek IPR bevoegd is, dan zal hij ook het Belgische recht dienen toe te passen. Gelet op het territoriaal karakter van het auteursrecht wordt het toepasselijk recht bepaald door de wet van het land waar de bescherming wordt gevraagd (Brussel, 8 oktober 2001, R.W. 2002-03, 1147-1149).

Om te bepalen of en in welke mate gehouden is tot betaling van een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik en tot aangifte dient toepassing te worden gemaakt van het Belgisch recht, en in het bijzonder artikel 55 van de Auteurswet en het Koninklijk Besluit van 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken (B.S. 6 april 1996), hierna "KB van 28 maart 1996" genaamd.

2.

Artikel 19 van het Belgisch Wetboek IPR laat het gerecht waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt toe af te zien van de toepassing van het recht aangewezen door de verwijzingsregel, wanneer de situatie slechts een zwakke band heeft met het aangewezen recht en zeer nauw verbonden is met een andere staat.

_____ is een vennootschap naar het recht van Engeland en Wales, met maatschappelijke zetel in het Verenigd Koninkrijk en met exploitatiezetel in Duitsland.

Uit de door AUVIBEL bijgebrachte stukken blijkt echter dat DVDSALE24 zich onder meer via de websites www.e-Bay.be en www._____.be, waarbij gebruikers van deze laatste website kunnen doorklikken naar de website www._____.de uitdrukkelijk, zij het niet exclusief, richt tot een Belgisch publiek (stukken 1, 4 a en 8 a, b, c en d en nieuwe stukken neergelegd ter zitting op 25 april 2006). Dit blijkt onder meer uit de mogelijkheid tot betaling op een Belgische bankrekening en de uitdrukkelijke vermelding van de kosten voor transport naar België en de mogelijkheid om via e-mail inlichtingen te vragen in het Nederlands. Een groot aantal Belgische gebruikers blijkt bovendien reeds bestellingen te hebben geplaatst bij _____ (zie stukken 4 b-h en 5).

De situatie vertoont aldus meerdere aanknopingspunten met België. De vordering van AUVIBEL strekt er bovendien toe een bescherming van intellectuele rechten beperkt tot het Belgische grondgebied te bekomen.

Er is bijgevolg geen reden om bij toepassing van artikel 19 van het Belgisch Wetboek IPR toepassing te maken van het Duitse recht.

De middelen door _____ ontwikkeld met betrekking tot de inhoud van het Duitse recht doen niet ter zake.

C. Artikel 55 Auteurswet

C.1. Wettelijk kader

1.

Artikel 55 van de Auteurswet bepaalt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, inclusief voor de gevallen bedoeld in artikel 22, § 1, 5, en artikel 46, eerste lid, 4, van deze wet.

De erkenning door de wet van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is erop gericht het inkomstenverlies te compenseren dat de rechthebbenden lijden als gevolg van de exploitatie van beschermde werken in de privé-sfeer (Wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, *Parl. St.*, Toelichting, 145-1, 1991-1992, blz. 12).

De vergoeding wordt betaald door de fabrikant, de invoerder of intracommunautaire aankoper van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken op de datum waarop die dragers en die apparaten op het

nationale grondgebied in de handel worden gebracht (artikel 55, lid 2 Auteurswet).

Deze vergoeding moet worden betaald aan AUVIBEL.

2.

De Koning bepaalt de nadere regels met betrekking tot de inning en de verdeling van en de controle op de vergoeding, alsmede het tijdstip waarop die vergoeding is verschuldigd. Dit gebeurde in het KB van 28 maart 1996.

2.1.

Met de term "intracommunautaire aankoper" worden de personen bedoeld die tot een intracommunautaire aankoop overgaan. Een "intracommunautaire aankoop" wordt gedefinieerd als "het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers of apparaten afkomstig uit een andere Lid-Staat van de Europese Unie" (artikel 1, 7° KB 28 maart 1996).

In het verslag aan de Koning, dat werd gepubliceerd samen met het KB van 28 maart 1996 in het Belgisch Staatsblad van 6 april 1996, wordt gesteld dat de definities van de begrippen invoer, intracommunautaire aankoop, uitvoer en intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied verwijzen naar materiële handelingen die onder meer ter uitvoering van een verkoop-, huur of leasingovereenkomst kunnen plaatsvinden. Bij gebrek aan enige harmonisatie op Europees vlak betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik moeten deze definities als autonoom worden beschouwd ten opzichte van die gegeven in andere regelgevingen zoals het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en de algemene wet inzake douane en accijnzen.

2.2.

Overeenkomstig artikel 3 van het KB van 28 maart 1996 is de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik verschuldigd "op het moment van het in de handel brengen van de drager op het nationale grondgebied" (eigen onderlijning).

Voor fabrikanten, alsook voor exclusieve en voor als groothandelaar aangemerkte intracommunautaire aankopers bestaat het in de handel brengen op het nationale grondgebied in de terbeschikkingstelling door hen in België van één of meer dragers, voor zover zulks geen intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied inhoudt. Voor de andere intracommunautaire aankopers bestaat het in de handel brengen op het nationale grondgebied in de intracommunautaire aankoop van één of meer dragers (artikel 3, § 2 en § 3 KB 28 maart 1996).

Het Verslag aan de Koning verduidelijkt dat de "andere invoerders en intracommunautaire aankopers" een restcategorie vormen die in werkelijkheid bestaat uit de invoerders en intracommunautaire aankopers welke niet exclusief zijn en van wie de hoofdactiviteit erin bestaat apparaten of dragers ter beschikking te stellen van particulieren (eigen onderlijning).

Volgens hetzelfde Verslag aan de Koning strekt de definitie van het begrip "het in de handel brengen op het nationale grondgebied" ertoe te waarborgen dat de reproducties voor eigen gebruik die in België tot stand komen, worden verricht aan de hand van dragers waarvoor een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is betaald. Het territoriale karakter van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten houdt in dat de wet van toepassing is op exploitatiehandelingen die in België in verband met beschermde werken en prestaties worden verricht. Aangezien de invoer, de intracommunautaire aankoop en de terbeschikkingstelling in België van apparaten en dragers door de bijdrageplichtigen, handelingen zijn die in België aanleiding kunnen geven tot reproductie van beschermde werken voor eigen gebruik, verwijst artikel 3, §§ 2 en 3, naar die handelingen om het begrip "het in de handel brengen op het nationale grondgebied" te omschrijven.

Net als in Duitsland is in België daarentegen geen vergoeding verschuldigd wanneer dragers intracommunautair worden geleverd vanaf het nationale grondgebied naar een andere lidstaat.

C.2. Toepassing

AUVIBEL voert aan dat [] moet worden beschouwd als een "intracommunautaire aankoper" in de zin van artikel 55 van de Auteurswet. [] stelt, onder verwijzing naar haar algemene voorwaarden, dat de kopers van lege dragers moeten worden beschouwd als intracommunautaire aankopers in de zin van artikel 55 van de Auteurswet.

Aldus dient de vraag te worden gesteld naar de interpretatie van het begrip "intracommunautaire aankoper". Hierbij dient onder meer te worden gekeken naar de bedoeling van de wetgever, zoals die blijkt uit de voorbereidende werken.

Naast hetgeen hierboven werd bepaald onder punt C1 (wettelijk kader) kan tevens worden verwezen naar het Koninklijk Besluit van 30 oktober 1997 betreffende de vergoeding verschuldigd aan auteurs en uitgevers voor het kopiëren voor privé-gebruik of didactisch gebruik van werken die op grafische of op soortgelijke wijze zijn vastgelegd (B.S. 7 november 1997), waarin een identiek gestructureerd vergoedingssysteem wordt vastgelegd. Uit de parlementaire voorbereiding van de Auteurswet blijkt dat deze bepalingen geheel dezelfde strekking hebben als de bepalingen inzake het kopiëren voor eigen gebruik van geluids- en audiovisuele werken (Gedr. St. Senaat 1991-92, 145-1, 12).

Het verslag aan de Koning bij dit Koninklijk Besluit stelt dat met de termen invoerder en intracommunautaire aankopers de personen worden bedoeld "die het initiatief nemen tot en de verantwoordelijkheid dragen voor de invoer of voor de intracommunautaire aankoop in de zin van artikel 1 van het besluit. Dat is onder meer het geval voor een in het buitenland gevestigde onderneming die de levering van apparaten factureert aan in België gevestigde personen nadat zij ten aanzien van die personen rechtstreeks of onrechtstreeks commerciële stappen heeft ondernomen."

Ook uit het verslag aan de Koning bij het Besluit van 28 maart 1996 blijkt dat de wetgever de nadruk wenste te leggen op de materiële handeling van het binnenkomen op het Belgisch grondgebied, eerder dan de juridische kwalificatie van de transactie die aan dit binnenkomen ten grondslag lag.

Uit de stukken bijgebracht door AUVIBEL blijkt onbetwistbaar dat zich uitdrukkelijk, zij het niet uitsluitend, richt tot in België gevestigde consumenten. Dit blijkt onder meer uit de volgende elementen: heeft een website <http://www. .be>, waarop een automatisch link is voorzien naar de website <http://www. .de>. Op deze laatste website worden de transportkosten voor België en een Belgisch bankrekeningnummer vermeld. Zij biedt tevens haar goederen aan op e-Bay.be, waarbij enkel de transportkosten voor België worden vermeld, wordt aangegeven dat betaald kan worden via een Belgisch bankrekeningnummer en wordt vermeld dat inlichtingen via e-mail in het Nederlands kunnen worden gevraagd.

doet vervolgens beroep op vervoerders teneinde de betrokken goederen te leveren in België. De feitelijke invoer, in de zin van de terbeschikkingstelling aan particulieren in België, wordt aldus uitgevoerd door

Hieruit blijkt dat het initiatief nam en de verantwoordelijkheid draagt voor het binnenkomen van haar producten op het Belgisch grondgebied. Zij dient bijgevolg als "intracommunautaire aankoper" in de zin van het Koninklijk Besluit van 28 maart 1996 worden beschouwd (zie tevens in deze zin Vz. Brussel 30 juni 2005, Cvba Auvibel/Banse en nv Memo Media, stuk 6 eiseres).

De intracommunautaire aankoop in België vormt aldus het spiegelbeeld van de "levering vanaf het nationale grondgebied" die in Duitsland, net als dat in België het geval is, niet valt onder de aangifteplicht.

De bepalingen van de algemene voorwaarden van , waarvan overigens niet wordt aangetoond dat zij door de Belgische kopers gekend én aanvaard werden, laten niet toe afbreuk te doen aan de bepalingen van de Belgische Auteurswet en haar

uitvoeringsbesluiten. De verplichting van artikel 55 van de Auteurswet is van openbare orde.

De bepaling van de algemene voorwaarden van waarin wordt gesteld dat de consument als "invoerder" moet worden beschouwd, en hij bijgevolg zelf betalingsplichtig is zijn strijdig met de geest van de wetgeving en de structuur van het gecreëerde systeem. In het systeem wordt immers de nadruk gelegd op het in de handel brengen van lege dragers, waarmee wordt verwezen naar de terbeschikkingstelling in België door fabrikanten, exclusieve of als groothandelaar aangemerkte intracommunautaire aankopers, dan wel andere invoerders en intracommunautaire aankopers welke niet exclusief zijn en van wie de hoofdactiviteit erin bestaat deze dragers ter beschikking te stellen van particulieren.

Het Nederlandse vonnis in kort geding van de Voorzieningenrechter van de rechtbank van 's Gravenhage van 16 september 2005 is niet relevant, nu dit vonnis betrekking heeft op de Nederlandse wetgeving, en de beslissing van de rechtbank uitdrukkelijk is gesteund op de verklaringen afgelegd in het kader van de parlementaire voorbereiding van die specifieke wetgeving.

C 3. Besluit

schendt de bepalingen van artikel 55 van de Auteurswet door na te laten aangifte te doen van de door haar aan in België gevestigde consumenten verkochte lege dragers en de hiervoor verschuldigde vergoeding te betalen.

Het is noodzakelijk dat de onmiddellijke stopzetting van deze praktijken wordt bevolen.

C 4. Verenigbaarheid van de Belgische regelgeving met de bepalingen van het EG-verdrag inzake het vrij verkeer van goederen.

De bepalingen van artikel 28 van het EG-Verdrag, die handelen over het vrij verkeer van goederen, vinden geen toepassing op de on-line verkoop van goederen. Het aanbieden en verkopen van goederen on-line maakt een dienst uit van de informatiemaatschappij, waarop de bepalingen inzake het vrij verkeer van diensten van toepassing zijn (zie in dit verband onder meer artikel 18 van de Europese richtlijn inzake elektronische handel, omgezet in het Belgisch recht bij Wet van 11 maart 2003).

Er is bijgevolg geen reden voor een prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie.

C4. Uitvoerbaarheid bij voorraad

De uitspraken gewezen in een vordering tot staken is uitvoerbaar bij voorraad bij toepassing van artikel 87 § 1 lid 4 Auteurswet. Er is geen reden om een borgstelling te bevelen.

AUVIBEL toont niet aan dat zij ernstig nadeel zou ondervinden bij een vertraging bij de uitvoering, zodat er geen reden is om het recht tot kantonnement uit te sluiten.

OM DEZE REDENEN :

Wij, H. Vanparys, rechter aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door V. HUBRICH, griffier ;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken ;

Rechtsprekende na tegenspraak ;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend ;

Verklaart zich bevoegd,

Verklaart de vordering van AUVIBEL ontvankelijk en gegrond als hierna bepaald:

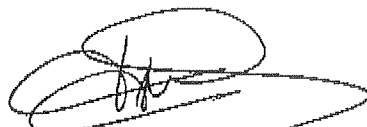
Stelt vast dat de vennootschap naar het recht van Engeland en Wales *..... Limited*, door het aan in België gevestigde consumenten te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken, zonder daarvan aangifte te doen bij AUVIBEL en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet;

Beveelt de staking van deze inbreuk op straffe van een dwangsom van 5.000,00 euro per inbreuk of, indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt;

Beveelt de bekendmaking van het vonnis op kosten van in twee Nederlandstalige tijdschriften naar keuze van AUVIBEL te bevelen, bij toepassing van artikel 87 § 1 alinea 6 van de Auteurswet.

Veroordeelt te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding voor eiseres begroot op 587,98 € + 118,99 € en voor verweerster op 118,99 €.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 24-05-2006

V. HUBRICH

H. VANPARYS